

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.1. Vita bona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

Mors Sanctorum. 3. Favor extremi iudicii.
 4. Carnis gloria redivivæ. 5. Quies animæ
 cælo receptæ, & triumphus. 6. Tum beati-
 ficum lumen. 7. Inde amoris incendium &
 nuptiæ cum Deo. 8. Postrema æternitas non
 jam Dei, sed nostra. Quæ qualia sint, expli-
 care nos oportet.

§. I. *Vita bona.*

Vita iusti, totius ædificii fundamentum
 est & caput: tot insignis triumphis, quot pe-
 nè momentis. Cùm enim nulla sit victoria
 major quàm sui ipsius; aliunde cùm habeat
 semper unde se vincat animo vel corpore,
 hinc fit, ut homo iustus ex tanto triumphet,
 ex quanto vivit, manubiis omni momento
 imperatoriis. Audi Apostolum: (2. Cor. 4.)
*Momentaneum & leve tribulationis nostræ,
 supra modum in sublimitate æternæ gloriæ
 pondus operatur in nobis.* Pondera hoc pon-
 dus, cui ex unâ parte addicitur immensitas,
 ex alterâ æternitas; utraque gloriæ, utraque
 momento parta, & in nobis. Cor aurifodi-
 na est, aurum Deus, officina leve & mo-
 mentum.

Quæris, unde? respondeo, ex eo, quòd sis
 filius Dei; quòd agaris spiritu ejus in habi-
 tante in nobis; per quem & vivis & vincis.

Ab

Ab illo enim habes ut vincas, à quo habes ut vivas. Ergò victoria tua, victoria Dei est, qui triumphat te in te. Ergò immenso, aeterno, Deo denique digna. Ut enim victoria Regis, digna regno est: ita Dei, Deo. Id in Christo vides, cuius meritum sic increvit ex dignitate personæ, nihil ut esset in eo non immensum. Quid ita? quia filius Dei, En meriti fons, en origo. Atqui tu quoque Dei filius & nominaris, & verè es. Ergò & merito suppar, & cohares. Hinc vulneratur cor sponsi *in uno oculorum, & in uno crine*, hoc est, in illo levi & momentaneo Apostoli. Hinc *folium eius non defluet*, id est, ut jam explicui, etiam verbum, etiam votum ac desiderium. Ut exemplo patet gnavi latronis, qui totam verbo uno prædatus est æternitatem. Jam si in verbo tantum lucri; quid in officio? Si tale momentum est; quid hora? dies? mensis & annus? Quid totius vitæ *mensura bona, meritis conferta, coagitata, & supereffluens, quam dabunt in sinum?* crescere enim merces, distribuique juxta merita debet. Ubi par igitur usura non centesimæ, non in centuplum; sed in immensum inque æternum trajectitio, ut ait Augustinus, apud Deum fœnore quotidie excrecens? *Da mi-*

gam

cam, inquit Chrysologus, & *accipe calum*. Denique *toties coronaberis, quoties restiteris*, (Bernardus.) novo in dies incremento & patrimonii, & coronæ. Ut enim hæreditas filio, ita certanti corona debetur; non una, sed, ut pancratiastræ, multiplex: prout enim *quisque seminaverit, hæc & metet*. Talis est vita iusti: quâ, ut vides, ditius, opimius, beatius sub cælo nihil. Theatrum ille sibi, perennisque & felicitas & triumphus: palma, quæ non solum annos, sed & momenta victoriis notat.

Compara jam virum viro, vitam vitæ, dico malam bonæ: illam, ubi *infelix lolium, & steriles dominantur avena*; huic, segete plenæ aureâ, ubi *later Aegyptius caelestem mutatur in saphirum*. [Lyranus.] Illam, perenni falo jactatam, quæ tota naufragium sit; huic, in portu quietæ, ubi *serenum semper*. (Seneca.) Illam, perditissimam, & ut ita dicam, *occisissimam*; (Chrysof.) huic, arti omnium quæstuosissimæ. Quod si spe ducimur atque commodo nostro, nonne exclamare nobis hîc licet: Adam, ubi es? ubi cupiditas, inquam, illa, quæ te ambitûs reum fecit? væ, væ tibi, mercatrix ærumnosissima, quò curris, quò non curris, ut ditescas? en, in manibus

bi s medióque tui nobilissimum totius orbis emporium : forum es ipsa tibi; & quid dico forum? cùm regnum intra te sit, & regnum cælorum, quod tanti valet quanti tu, Misera! credis hoc? si non credis, cui credis? si credis, cui operam locas? mundo an Deo? mundo qui se perdit & te? Deo qui te servat & se? te sibi, se tibi? Hic, híc sere, cælum ara, Deum ama, quo solo dives es.

§. 2. *Mors pretiosa.*

Vitam bonam sequitur mors in Domino longè pretiosior. Ibi enim præluitur æternitati : híc concluditur. Quare Christiani non prima, sed tota philosophia est, cujus ab uno momento pendet æternitas. Ac cetera quidem utcunque restitui possunt, hoc unum ineluctabile est. Quid quòd & transitus animæ gravis, & gravior pugna? instant enim hostes, incumbuntque migranti. Urget aliunde conscia tot criminum mens, incertaque futuri. Citatur ad tribunal rea; nec comperendinatui locus datur. O quale tempus, cùm tempus non erit amplius!

In illo discrimine rerum atque certamine tanto quis aderit tibi? quis aget causam? à quo demum auxilia speras? audi à quo. *Si ambulavero in medio umbrae mortis, non ti-*

me?